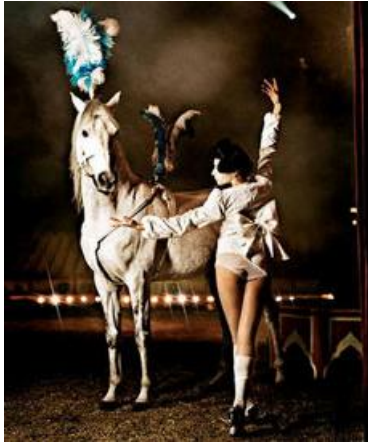

Chuyện Năm Ngựa: Xiếc ngựa

Trần Quốc Toàn

Chuyện xảy ra từ hồi còn ông Tạ Duy Hiền, một nhà dạy thú nổi tiếng. Hồi đó ông Tạ Duy Hiền mới chuyển qua làm xiếc quốc doanh, nhà bạt dựng bên hồ Bảy Mẫu, thứ năm hằng tuần mở cửa diễn miễn phí cho học sinh xem tập thể.

Một buổi chiều thứ năm, mấy cậu bé ở chung số nhà 255 phố Hàng Thùng ngồi kể chuyện xiếc mới xem hồi sáng. Cũng voi đá bóng, khỉ đạp xe.. tiết mục nào cũng được diễn lại hay hơn bằng mồm. Trẻ em cả tám hộ ở chung xúm lại nghe. Anh Đơ là người lớn rồi, còn dửng tay bỏ củi lắng nghe, nghe cả bằng cái miệng há tròn vo như một sân khấu xiếc. Anh đâu ngờ xiếc hay đến thế. Những tưởng đó chỉ là những trò xiếc nhảy lửa xiếc leo thang, xiếc đi xe đạp rách tan cả quần như người ta vẫn diều. Tội nghiệp anh Đơ không còn nhỏ để được xem miễn phí, cũng không có tiền để mua vé! Những công việc anh Đơ làm chỉ được trả bằng các bữa ăn. Anh Đơ làm các việc bổ củi, móc cống, đổ rác.. cho nhà 255 này và cho cả phố Hàng Thùng.

Bằng đi cả tháng, một hôm anh Đơ nói với lũ trẻ:

- Không bổ củi! Không móc cống nữa! Anh đi làm xiếc. Xiếc ngựa! Đứa nào ngoan, học giỏi anh thưởng vé mời.

Anh Đơ bỏ cái găm cầu thang của mình đi thật và anh giữ lời hứa, thường gửi giấy mời về, mỗi lần một vé, hai chỗ, có đánh số ghế hẳn hoi.

Hai đứa đi xem lần thứ nhất, chỉ thấy anh Đơ đứng giữa sân khấu mà không làm gì, thì đoán anh đứng sẵn đấy, phòng khi ngựa lồng lên thì cầm cương kéo lại, vì anh Đơ to khỏe. Hai đứa xem lần hai cũng thấy vậy, nghĩ vậy. Đến lần xem thứ ba mới biết, nghĩ vậy là sai bét! Là vì khi con ngựa bạch bị cầm cương đứng lại, cô gái vẫn đứng trên lưng ngựa đã nhảy xuống, ngựa ta húng chí làm nguyên một bãi.. màu cỏ úa thứ thiệt xuống sàn diễn. Chính anh Đơ là người tiến lại, như một nhà ảo thuật, dọn sạch biển. Xiếc ngựa lại tiếp tục.

Những đứa trẻ phố Hàng Thùng rất quý anh Đơ vì anh là một diễn viên xiếc người cùng phố, lại thường cho vé mời. Anh Đơ làm xiếc ngựa mà không cầm cái roi dài quất ngựa, lại lo sạch đường xiếc, để ngựa không trượt chân, ngã chống bốn vó lên trời, cho nên giống ngựa xiếc cũng quý anh lắm.

Giống voi xiếc lại càng quý những người như thế.